

عنوان مقاله:

تعیین الگوی پایداری منابع در حفظ محیط زیست (مطالعه موردی: بخش کشاورزی شهرستان مشهد)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 21، شماره 8 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

صادق بافنده ایمان دوست - دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه پیام نور

کاظم فرهمند - کارشناس ارشد اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد (مسوول مکاتبات)

مسعود همایونی فر - دانشیار گروه اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به تاثیر محیط زیست بر زندگی و به طبع آن بقای انسان، حفاظت از محیط زیست امری ضروری تلقی می شود. لذا برای دست یابی به این هدف، شناخت مواردی که پایداری منابع محیط زیست را فراهم می کنند، بدیهی به نظر می رسد. لذا در این مطالعه به تعیین الگوی پایداری منابع در حفظ محیط زیست پرداخته خواهد شد. روش بررسی: روش مورد استفاده در این پژوهش مدل برنامه ریزی کسری می باشد. برنامه ریزی کسری معمول ترین نوع برنامه ریزی ریاضی با اهداف نسبی است. به منظور مطالعه کارایی نسبی در زمینه پایداری، برنامه ریزی کسری بسیار کاراتر از سایر روش ها عمل می کند. هدف از برنامه ریزی کسری یافتن ارزش بهینه یک تابع هدف کسری می باشد که شامل محدودیت های خطی با توجه به متغیرهای داده شده است. یافته ها: این مطالعه در دو سناریو مورد ارزیابی قرار گرفت. در سناریو اول فرض گردید که از تمام زمین موجود استفاده شود که نتیجه مطالعه در این قسمت نشان داد که کشت محصولات جو، یونجه و ذرت علوفه ای بهترین الگوی بهینه کشت محصولات زراعی منطقه برای حفظ پایداری منابع محیط زیست می باشد. در سناریو دوم فرض گردید که محصولات استراتژیک مانند گندم، جو و چغندر قند در لیست محصولات قابل کشت وجود داشته باشند که نتیجه مطالعه در این قسمت نشان داد کشت محصولات گندم، جو، چغندر قند، خیار و یونجه بهترین الگوی بهینه کشت محصولات زراعی منطقه برای حفظ پایداری منابع محیط زیست در آن منطقه می باشد. بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که الگوی کشت فعلی محصولات زراعی در منطقه مورد مطالعه در حفظ پایداری محیط زیست کارا نمی باشد و باید تغییرات عمده ای در آن صورت پذیرد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، برنامه ریزی کسری، کشاورزی طبقه بندی JEL: Q15, Q56

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288611>

